

на му, и избива повечето отъ императорската  
йска, а самъ-си императорътъ едвамъ сполучилъ  
са скрие въ Филипополь (Пловдивъ).

Българскыйтъ царъ сѣгнѣ са отправа за Солунъ,  
ито и покори, а оттамъ тръгнѣ за кждѣ Морея.  
Ѣ бѣше стигнѣлъ до Термопили, когато Никифоръ  
Уранъ, военачелникъ Василиевъ, проводилъ съ го-  
ла войска, напада нощемъ на Българытѣ, и мно-  
га отъ тѣхъ избива. Въ туй нечаянно нападеніе  
ранилъ и Самуилъ, който едвамъ сполучилъ да из-  
не наедно съ сына си Радомира и са върнѣлъ  
въ България (986). Въ този бой Българытѣ из-  
биха Драче или Дурацо (Дирахиумъ), който Са-  
милъ по-напредъ бѣше превзелъ и го бѣше предалъ  
съ управлѣніето на зетя си Асота<sup>(18)</sup>. Казвать,  
Асотъ былъ сынъ на единъ грѣцкый боевода и за-  
енъ отъ Българытѣ; по нѣкой неговы качества,  
са удостоилъ да стане зеть на Самуила, но като  
къ предалъ града съ околността му и послѣ оти-  
лъ съ жена си въ Цариградъ, дѣто за награда  
училъ отъ императора чина *магистръ*, велможа.

По онуй време императоръ Василий са рѣшилъ  
превземе сичката българска земя, и съ този о-  
лъ той захванѣлъ 24-годишния бой, въ който  
а година проваждалъ войски въ България. дѣто  
коли града Видинъ и го привзе слѣдъ 8-мѣсна  
ада (1002). Тогать Самуилъ, намѣсто да гони им-  
аторскитѣ войски въ България, той напада на О-  
нѣ та го оплѣни, и оттамъ тръгнѣ за Скопѣя, за  
о бѣше потеглилъ и Василий съ своитѣ войски,  
го са принудилъ да излѣзѣтъ отъ предѣльтѣ на  
гарѣя. Тамъ близу до рѣката Вардаръ, двамата  
рѣатели са посрѣщилъ, и Гръкоримлянитѣ, като

(18) Самото име го показва за Гъркъ — *ασώτης*, блу-  
ѣ, рестоичелонъ.